

диви племена и заслужили тази похвала отъ единъ француски философъ: „когато войниците обръщаха [въ Европа] образовани царства въ пустини отъ скитающа се диваци, нѣколцина проповѣдници-апостоли сж обърнали малки племена въ нѣколко велики образовани народи“. (Райналъ).

Блаж. *Петъръ Клаверъ* е употребилъ цѣлий си животъ за подобряване положението на нещастнитъ негри въ Америка.

Бурдалу се е показалъ единъ отъ най-мъдритъ, най-краснорѣчиви француски оратори.

Нѣщо прѣди 30 години се поминалъ, въ Италия, *О. Секки*, единъ отъ знаменититъ астрономи на XIX-й вѣкъ който се хвали съ имената на Лапласъ, Ле Веррие.

На тѣзъ хора ли г. Ст. Михайловски не може да чуе името безъ отвръщение?

Ще вѣрва ли той, за да не споменемъ какво казва Шатобрианъ за Иезуититъ, на възхваленията които единъ неприятелъ на Църквата, но отъ врѣме на врѣме искрененъ историкъ, *Мишелс*, отдава на тия калугери? „Не можемъ никога да хвалимъ достатъчно прѣданността на тѣзи нови калугери. Тѣхното геройство въ Европа ни е познато. Но трѣбва въ Азия да ги слѣдваме; трѣбва да видимъ какъ лесно и съ готовностъ приематъ мъченичеството. Това дава право на слава; у тѣхъ прѣданността не умира.... Какво би било да бѣхме гледали чудеснитъ и исполинскитъ дѣла на Иезуититъ които прѣзъ тритъ послѣдни вѣка сж издържали една безсравнено дѣятелна и възвисена борба? И днесъ да не бѣха унищожили тѣхното дѣло, Китай щѣше да е образованъ народъ. Единъ иезуитинъ тамъ е билъ министъръ. Съ една дума, за да